Ч. 158. Субота 31 (18) липня 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Vaterland про політику Русинів. — В справі державних договорів. — Справа Крети. — Війна в Марокко і революция в Ішпанії.

Передвчерашний *Vaterland* (консервативно-клерикальна віденьска ґазета) приносить статю п. заг. „Поляки і Русини“, в котрій критикує політичну тактику Українців. Як Русини кажуть — говорить *Vaterland* — що Поляки в Галичині мають геґемонію, то треба їм пригадати, що ту геґемонію Поляки виборoли собі леґальним способом. Коли Русини думають, що обмеженє краєвої автономії може зломити власть Поляків, так нехай старають ся з'єднати для тої думки державну раду. Але ми — каже *Vaterland* — переконані, що більшість посольскої палати противна обмеженю краєвої автономії і автономістичні партиї відкинуть таке внесенє Русинів. Знає про те і правительство і оно не схоче робити ніякого замаху на автономію Галичини. Бо коли навіть поминути, що більшість парляментарних партий не схотіла би такого експерименту, то впрецінь і для парляменту і для правительства нема ніякого інтересу в тім, аби замінити опозицию Русинів на опозицию Поляків.

Прасовий департамент президиї ради міністрів розіслав комунікат такого змісту:

„В послідніх часі звернули ся до правительства також численні громади Стириї з пильною просьбою, щоби правительство як найскорше перевело торговельні договори з балканьскими державами відповідно до потреб торговлі, промислу і ремесла. Специяльно громади Форінґ, Бурґау, Гляйхенберґ, Фойтсберґ Пассайль, Кефлях, Ст. Рупрехт над Рабою, Біркфельд, Ґляйсдорф, Ляйковіц, Ґнас, Фрідберґ, Фельдбах і Радкерсбурґ подали до відомости міністерства торговлі такі резолюциї. Також союзи промислових спілок в Ґляйсдорф, Фірстенберґ, Радкерсбурґ, Кіндберґ, Мурау і Фойтсберґ заявили ся в тім самім змислі за торговельно політичними предложенями і висказали надію, що як найскорше почнуть ся переговори в справі заключеня торговельних умов“.

В турецкім парляменті прийшло вчера до патріотичних заяв в справі Крети. Предсідатель повідомив палату, що правительство поробило всякі зарядженя для удержаня права зверхности Туреччини над Кретою. Посли приймили ту заяву живими оплесками. Промовляло богато з них заявляючи, що всі турецкі горожани без ріжниці народности готові пролити кров в обороні прав вітчини. Президент відповів, що повідомить правительство о тім патріотичнім настрою палати та що не сумніває ся, що правительство буде старати ся оборонити інтереси вітчини.

Після вістий, які надходять з Марокка, положенє Ішпанців під Мелілею дуже тяжке. Ґен. Маріна, котрого войско вже утомлене борбою, зажадав присланя 75.000 вояків на поміч. В часі битви дня 27 с. м. Ішпанції потерпіли під Мелілею значні шкоди. Між убитими є кількох висших офіцирів, богато низших і около 1000 вояків, а 1500 до 2000 вояків є ранених. Ситуация дуже поважна. Кабілї стоять вже під мурами міста. Найгрізнійше то, що вояки не лише в краю, але й на поли битви відмовляють послуху. І так одна батерия полишила своїх офіцирів в поли, так що Кабілї їх вистріляли. У иншій битві вояки домагали ся, аби офіцири ведучі їх до бою ішли на чолї перед рядами. Офіцирів тих майже всіх Кабілї вистріляли.

Тимчасом в краю, де та війна викликала велике огірченє широких верств населеня, заволоділа правдива анархія. В многих місцевостях прийшло до борби з поліциєю і войском, а в Барцельоні мусіли власти вислати против ворохобників артилерию, котра уставивши ся

31)

Образки з подорожи по Америці.

Після Т. Келінга, дра Лямпрехта, Урбана і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше *).

Той фармер, що ходить тут за плугом, то не такий селянин як наш, що зріс ся зі своєю рілею і держить ся тої скиби так, як верба его обійстя. То лиш жвавий і проворний підприємець, що памятає більше о своїй мошонці, котру помагає ему ріля наповняти, як о тих плодах, котрі добуває із землї мов би якесь чудо. Земля тут богата, але небо примхувате; один торнадо (так називають в Америці вихор), одна повінь може за ніч з буйного поля зробити неурожайне багно. Лиш одно безпечне на сьвіті, а то гроші; коли у кого доляри в кишени, то тоді можна остаточно і дальше на захід вандрувати, де ще досить землї. Тому то фармер веде на своїм ґрунті рабівничу господарку, а хоч почва стає щораз більше ялова, хоч правительство у Вашінґтоні заявлене вираховує ему, що лиш в самій одній державі Огайо продукцийна вартість краю зменшила ся в послїдних десяти роках о 60 міліонів долярів, що пересічний добуток з екра (трошки менше як пів морґа) виносить нині дванайцять бишлів (по 35 літрів), а в Німеччині більше як двайцятьсім бишлів, отже більше як два рази тільки, то ему то байдуже. Він показує рукою на заходяче сонце: его дідо проживав в ню-йоркскій державі, его батько господарив в Індиянї; нехай син добуває собі щастя і гроший в рілї на далекім заході, в Арізоні або Неваді. Ні, то не наш селянин, той „Онкль Сем“, котрий гладить собі свою цапячу бороду і хитрими очима роздивляє ся по своїм поли. Він все ще пiонір з кровю пуритана, чоловік тої породи, що уміє здобувати сьвіт і визискувати, але не може его уживати і любити.

Сонце пригріло теплійше, буйнійшою і живописнїйшою ставала окрестність, коли ми ще вчасно з полудня доїздили до того тумана, що піднимав ся понад якимсь великим містом. А ось заблисла вже й широка смуга води, великі красні сталеві мости, яких рідко де побачити, вели на другий бік тої смуги і заслонене димом місто виринуло терасувато перед нами на другім боці. Око не на довго задержує ся на тій сірій масї домів, лиш з радостию споглядає на ту величезну ріку на долині, котрої вири і плеса показують, що она все ще не стратила своєї давної молодечої сили, анї не мусить двигати такі велити як инші ріки. За то придумали Американцї якісь плоскі судна, що служать до перевозу: сплави з трома або й чотирома поверхами, одно менше як друге, помальовані на біло і украшені всілякими різьбами. Два високі комини хорошої форми вистають з переду, два менші, подібні до мінаретів вистають із заду, на однім кінци судна крутить ся величезне колесо, що гребе воду і так порушає ту якусь плаваючу будівлю. Тепер на другім боці ріки стояли тоті судна одно коло другого, а коло них вештали ся та верещали мурини, котрі з якоюсь шаленою скоростию зносили на судна або виносили з них всілякі товари. Відтак щезла ріка поза якимсь великим складом дерева, колій наробило ся богато і ми в'їхали на дворець в Сент Люіс, міста над рікою Міссіссіпі

Місто Сент Люіс або Люї (Saint Louis) то найбільше і найважнійше місто торговельне і фабричне в удільній державі Міссурі, четверте з ряду найбільше місто в Сполучених Державах. Положене на західнім березї ріки Міссіссіпі, 32 кільометрів понизше устя ріки Міссурі до Міссіссіпі, а 1870 кільометрів повисше Нового Орлеану мало оно в 1900 р. 575.238 жителів. Нині то число очевидно значно збільшило ся. Тут єсть велика кольонія німецка, котра числить около 150.000 Німців, а так само єсть тут значне число, бо около 25.000 муринів і всіляких мішанців. Як майже всі міста американьскі так і Сент Люіс не давне. Первістно була тут лиш стация торговельників футрами; то було в 1764 р. В 1810 р. була тут мала оселя, котра числила 1600 душ а вже в

*) В осмім заголовку в попереднім фелєтоні лишила ся разача похибка змінююча зовсім значінє змісту. Видруковано там: Робітнича господарка“, а повинно бути: **Рабівнича господарка.**

на улицях, стріляла до барикад. Революцийний рух обернув ся против короля і династиї, а в тім руху беруть участь і вояки, котрі демонструють против короля. Міністерство Маври мае уступити супротив того, а до власти прийде міністерство войскове.

Новинки.

Львів, дня 30-го липня 1909

— **Іменованя і Перенесеня.** П. Міністер справедливости іменував начальника канцелярий в Стрию Евг. Білявского старшим начальником канцелярийним в окружнім суді в Сяноці. — П. Міністер торговлї іменував контрольора почт. Якова Осовского у Львові старшим контрольором почт в Коломиї.

— **Репертуар** руского театру в Борщеві (Саля „Народного Дому“. Початок о 8 вечером).

В неділю, дня 1 серпня „Серед бурі“, історичні картини в 5 діях зі співами Бориса Грінченка.

Ві второк, дня 3 серпня с. р. „Марійка“ ческий народний образ зі співами в 5 діях Ал. і В. Мрштіка.

В середу, дня 4 серпня с. р. „Вій“, фантастична оперета в 4 діях М. Кропивницкого.

— **Служба рекрутів.** Міністерство війни розпорядило, що сегорічні рекрути мають розпочати чинну службу дня 7 жовтня, а запасові резервісти не як доси 3 але 5 жовтня. Однорічні охотники розпічнуть службу 1 жовтня.

— **Розбишацкий напад у Львові.** Вчера вечером о 9 год. напали близько Стрийскої рогачки на їдучого на торг до Львова Рудольфа Роглендера, машиніста з Розвадова 4 мужчини а задержавши коні зачали бити машиніста і его 10 літного сина Леопольда та наймита Николу Мацейовского. На крик нападнених надбігли 2 поліцаї і арештували напастників: Ант. Яремкевича, коваля, Ів. Шпетмана, Валтазара Сервака і Йосифа Заходного мулярів.

— **Руский Інтернат** СС. Василиянок в Перемишли, подає до відомости інтересованих, що на слідуючий рік шкільний 1909/10 має кільканайцять місць вільних, о котрі могуть убігати ся ученицї в учительских семинарий, зі шкіл народних, виділових та зі школи жіночих робіт. Зголошеня, заосмотрені в послїдне сьвідоцтво шкільне, метрику і декларацию родичів, що зобовязують ся правильно виплачувати місячні оплати, треба вносити найдальше до 20 сго серпня с. р. За ціле удержане учениці, виносить місячна оплата 42 кор., а для семинаристок 38 К. З огляду на велику дорожню в Перемишли, як також і намірені поліпшеня, які будуть переведені в Інтернатї, місячна оплата не може бути нікому знижена. Заряд дає вигідне приміщене, удержане і нагляд педагогічний і лїкарский. Одноразові такса с. е. за уживане інвентаря за цілий рік 8 К, на лїкаря Інтернату 4 К і на бібліотеку 2 К складає ся на початку шкільного року з гори. За окрему поміч в науці, науку музики, лекциї француского язика і танців платать ся окремо. Що до виправи учениць, то кожда мусить мати своє власне біле, всего по 6 штук і свою постіль, с. е. подушку, ковдру, сінник і коцик на ліжко. Зголошеня просить ся присилати на адресу: М. Мильничук, настоятелька Інтернату С. С. Василиянок в Перемишли.

— **Іспити зрілости, цілі в семінариях учительских** відбудуть ся в слїдуючих реченцях: для кандидаток учительских в Перемишли дня 20 вересня; для кандидатів учительских у Львові дня 13 вересня с. р. Реченці письменних іспитів визначать дирекциї дотичних заведень.

Поправчі іспити зрілости відбудуть ся в слїдуючих реченцях: I. В мужеских семінариях: у Львові 13 вересня, в Коросні 13 вересня; в Ряшеві 16 і 17 вересня; в Самборі 13 вересня; в Сокали 13 вересня; в Станиславові 22 вересня; в Старім Санчи дня 14 вересня: в Тернополи дня 10 вересня; в Заліщиках дня 14вересня 1909. — II. В женьских семінариях: у Львові дня 10 вересня; в Перемишли дня 20 вересня 1909. — III. В приватній женьскій семінарії Софії Стржалковскої у Львові 7 вересня.

— **На першу хлїборобску виставу в Стрию** надійшли отсї дальші зголошеня: о. І. Головкевич з Тейсарова (кури раси Віяндот, бруншвицка капуста, бураки „Оберндорфер“ і „мамут“, горох „телефон„); Никола Павник з Жовкви (різьби); Дмитро Стащишин зі Львова (різьби); Трохим Карп з Любичі кам. (пасічничі прирядя); тов о „Титан“ з Відня (як повстає коса і готові коси.) — Дальші зголошеня на виставу є такі: Теодор Мельничук з Ярослава (пляни церков і вироби цементові); Дмитро Похила з Тисьмениці (виправлені скіри); Евген Білиньский зі Збаража (меди, паперці і тутки); Михайло Комарницкий з Лежайска (пляни церков і домів); Іван Мартиняків з Мізуня (пасічні прилади і меди); Н. Н. з угорскої Руси (овочі); др. І. Куровець з Калуша (надіслав вже збірку солий калуских); Василь Дуткевич із Станиславова (бронзівничі вироби). — Комітет вистави звертає ся з просьбою до П. Т. Суспільности о ласкаве надсиланє фотографічних типів, строїв і т. п. під адресою Краєвого союза господарско-молочарского в Стрию, а молодіж яка тепер пробуває на фериях просить, щоби зволила розвинути як найширшу акцию в справі обісланя сеї вистави. Потрібних інформаций уділяє комітет радо.

— **Дрібні вісти.** В рільничій академії в Дублянах закінчив ся в середу 11 місячний курс для народних учителів. На 17 участників було 8 Русинів, з котрих 3 здали з відзначенєм а 5 з добрим успіхом. — Чутка яку розпустили деякі ґазети, мов би у Львові занедужало кілька людий на холеру єсть неправдива. Було лиш кілька случаїв наглого занедужаня на острий нежит (катар) жолудка і кишок внаслідок споживаня несьвіжого мяса, в котрім підчас великої спеки творять ся т. зв. птомаїни (розкладові отруї), котрі викликують хоробу подібну до холери а навіть можуть і смерть спричинити. — Мирослава Січиньского, котрий має відсидіти 20 літ у вязниці, відвезено вчера рано поїздом особовим, що відходить зі Львова о 6 год. 10 мін., до Станиславова до тамошного заведеня карного. Стало ся то внаслідок заходів его родини. — В Петербурзі занедужало вчера 41 осіб на холеру а померло 11; загальне число недужих виносить 662 осіб. — Перемиский суд карний засудив бувшого провізоричного возьного Ф. Барнася за крадіж річий в маґазині почтовім на 4 місяці вязниці а его жінку за участь в крадежи на

1890 р. місто так було розросло ся, що мало 350.518 душ.

Коли я по полудни і вечером перейшов ся по місті, то набрав я передовсім переконаня, що Сент Люіс, то полудневе видане Чікаґа. Той сам веселий дух підприємчивости, тота сама чесна поганість панує тут в торговельних і промислових частях міста, тота сама осьвішаюча краса в тих сторонах що призначені більше лиш на само мешкане. Але ось і полудне надає місту свого кольориту: тота поганість тут живописнїйша як в Чікаґо, як той бруд і лахи в Неаполи, живописнїйша як в Ротердамі. Мурини зі своєю бурлацкою веселостию, отверті торговиці і крами, многі мули замість коний, до того ще тут і там якийсь смаглявий чоловічок або хороша женщина, в котрої жилах пливе певно іспаньска або француска кров, то суть тоті ознаки полудня, які подорожному приятно впадають в очи. Та й парк тут більше цьвітистий та й сьвітлїйший і елеґантнїйший тут жіночий сьвіт як в північнім Чікаґо. Навіть аристократичні навички знайшли тут собі місце: я видів найкрасші доми, зложені в одну улицю, при вході котрих стояли дверники не пускаючи кого небудь до середини. Сент Люіс то більше аристократична, палкійша, буйнїйшої уроди полуднева доня середного заходу але єї панею то більше демократичне, холоднїйше і простійше Чікаґо на півночи.

І знов покотив ся мій поїзд на захід. Ми посунулись по березї Міссіссіпі, де вже ніякі вижини, ніякі горби не стїсняють ріки, де она мелянхолійно розливає ся широкою струєю і де на єї вид втихає навіть або й замовкає оживлена балаканка у ваґонах. І знов стануло мені ясно перед очима, що народу сего не можна зрозуміти не знаючи природи его краю. Величезні простори впливають так на Американця своїм вражінєм, що і его пляни і его підприємства набирають великих розмірів, стають ся причиною того, що він в своїй індивідуальности не лиш стає безбарвний, але й холодний та безоглядний в своїм діланю а знов прихильний щирий в спільнім житю. А як на тих спокійних просторах настає иноді торнадо, що нищить поля і села так і у Американця призбирує ся нервове напружене, котре від часу до часу вибухає силою пристрасти, горячковости і дивачного зворушеня. Америка, бачите, робить Американців.

А відтак знов настав вечір і був знов ранок а за ранком вечір. З Міссіссіпі зробила ся Міссурі, котрої водам придивляв ся я при сьвітлї звізд, аж ухо привикло до колесної музики і дало відпустку сьвідомости. Коли відтак явив ся мурин і дав знати, що вже пора снідати, виглянув я через вікно і переконав ся, що ми з низини виїхали на вижину, з держави Міссурі до держави Канзас.

Коли ми відтак сиділи при сніданю і споживали тих сім божих дарів, які тут після звичаю подають при і по каві або чаю, побачили ми, що нова держава привитала нас не аби яким дарунком: чудово бальзамічним воздухом, який оживляючо добував ся крізь вікна. То був воздух прерій або степів, на котрих в душевних очах хлопця відбували ся геройскі борби Індиян. І знов дійстність показала ся иншою як мрія. Тут не було тих зелених пасовиск, на котрих буйволи могли випасати ся як голяндскі корови. Краєм тих пасовиск не було лісів підослоною котрих червоноскірі могли пускати свої затроєні стріли на білих. Тут була лише жовта піскувата земля, заросла сіро-зеленими купками трави, що виглядали нужденно.

Але тоті прерії мали иншу красу, про котрі індияньскі книги не богато уміють розповісти. Межи тими корчиками трави росли жовті, червоні, сині цьвіти в простій пишноті, коло них підвимали ся високо стебла трави і клонили ся перед ними у вітрі. Малі, худі корови скакали жваво між ними, що їм аж дзвінки на шиї дзвонили. Тут і там показали ся сліди якоїсь річки, котрої вода лиш малеське русло виробила собі в піску, але понад котрим росли зелені корчі і навіть верби. Від часу до часу показали ся якісь скали, почорнілі від сонця степові скали а в їх тіни прилїпила ся десь якась хатинка або місцями навіть і якесь сільце. Коли тут станув поїзд, то зараз збігли ся всі цікаві, що мали час до того: кавбайси[1]) в шкіряних з шерстию штанах, в кресанях на голові і ріжнобарвних хустах на шиї, ковґерлси у високих шкіряних черевиках і коротких спідницях, міщуки, що прийшли по ґазети тай брудні Індиянки, що продавали пацьорки і инші дрібниці.

Мої товариші подорожні на то все не зважали: они грали в карти або читали якісь повісти, женщини щось вишивали і так їхали ми дальше. Аж около полудня зробив ся в поїздї рух, а коли ми відтак станули на стациї, всі повибігали на перон і прислонивши очи рукою зачали чогось роздивляти ся. Та й я так зробив і аж зрадів: з півночи на полуднє тягнув ся величезний вал з вершками, вкритими снїгом, то були Скалисті гори; Ми рушили в дальшу дорогу і за годину станули на двірци в Денвері, столици держави Кольорадо.

(Дальше буде).

---

[1]) Cowboy = кавбай, „хлопець від коров“, пастух; cowgirl = кавґерль, „дївчина від коров“. Тими словами називають в Америці взагалі західних жителів степів.

14 днів арешту. — **Минувшої ночи** і вчера дало ся в Мессині почути кілька разів землетрясеня, з тих 3 були дуже сильні і викликали загальний переполох.

— **Загадочний драмат.** До кравецкої робітні Кляри Штайнової, при ул. Колонтая ч. 3, впав вчера рано по 10 год. 23-літний Артим Лукашенко, челядник кравецкий, котрий кілька днів тому назад приїхав до Львова з катеринославскої ґубернії і добувши нараз з кишені сурдута револьвер стріляв з него пять разів до занятої в тій робітни Цилї Ґрінберґівної званої фальшиво Софії Переплечек, походячої з Варшави. Дві кулї зранили Ґрінберґівну легко в удо правої ноги.

Лукашенко арештований одним з аґентів поліцийних, подав, що до злочину спонукала его любов до Ґрінберґівної, з котрою познакомив ся у Варшаві. Коли дівчина перед кількома тиждиями виїхала з Варшави, він писав до неї кілька разів листи, просив, щоби вернула до Варшави, але листи позістали без всякого успіху. В виду того він виїхав до Львова, щоби спонукати дівчину, абя она назад вернула і з ним подружила ся; дівчина однак не хотіла того зробити з причин віроісповідних, бо він есть православний а она Жидівка. Коли й особисті просьби не помогли нічого, постановив він ї убити, що й хотів вчера виконати.

На інспекциї поліцийній змінив він однак свої зізнаня і казав, що доконав замаху для того, що уважав Ґрінберґівну за шпіґунку-провокаторку. Ґрінберґівну відставлено до шпиталю і тепер в сій загадочній справі веде ся слідство.

— **Огні.** Вчера около 10-ої год. перед полуднем занияв ся дах на комірці належачій до Захоронки для дітий при ул. Жовківскій, а заким спостережено огонь, занявв ся був сусідний паркан, а відтак і дах самої захоронки. Мимо скорої помочи згорів дах на Захоронці, а шкода виносить 2000 К. Причиною огню мала бути неосторожність служниці. — В Монастириска згоріло дня 26 с. м. — о чім вже була у нас згадка — 13 домів, а загальна шкода виносить около 100 000 корон. Найбільше потерпів п. Евстахій Федорович, реставратор. Коло ратованя відзначили ся особливо монастирскі „Січовики“, мимо того, що ще не мають своєї сикавки.

— **Прогульку до Межигіря.** яку сими днями устроїло київске товариство „Просьвіта“, описує один з ї участників в „Раді“ як слідує: Ся пароплавна прогулька була одна з красших прогульок за се літо Скрізь на пароплаві виділа ся гарна українська одіж і чути було переважно українську мову. Дорогою грала музика, молодь танцювала, веселилась в одному кінці пароплава. В другім кінці сиділи поважні гості і розмовляли. Хор „Просьвіти“ виконав кілька красших пісень свого репертуару. Надто подобало ся виконане „Заповіту“. Співали его саме тоді, коли пароплав пристав до пристані в Межегірі. Уважно слухали его гості на пароплаві і селяни, що стояли на березі. Тільки з останнім акордом „Заповіту“ почали спускати ся на беріг. Зпочатку дощ трохи попсував піднятий настрій. Але знов глянуло сонечко і подорожні пішли оглядати старовину. Під проводом д. Д-ка оглянули церкву „Спаса“, ї вівтар і ризницю. Перед оглядом д. Д-ко докладно розповів про історичне значіне „Межигірского Спаса“ для козаччини і Запорожа. У вівтарі звернули на себе увагу два срібні хрести, що подарували монастиреви козаки — Запорожці. В ризниці — оглядали ризу, подаровану Запорожцями. Тут же стояли фаянсові вироби, що залишили ся з бувшої при монастирі фаянсової фабрики. Цікаво, що як казала черниця, глину для сеї фабрики возили з Глухова. Після огляду церкви всі гуртом ходили до „Дзвінкової“ криниці. Криниця ся зовсім не упорядкована. Ні покритя, ні гарного цембра. Вода тече з гори і по ринві падає в криницю. Вода, правда, добра на смак. Жаль тільки, що монастир не подбав про упорядковане криниці. Після огляду криниці гості порозходили ся по горах і по лісі. Більшість сиділа на великій горі, що над самим Дніпром. Прогулька дуже вдала ся. Треба побажати, щоб такі прогульки частійше впоряжала „Просьвіта“. Они давалиб гарний відпочинок втомленим городским житем людям за невелику плату і булиб корисні для „Просьвіти“, для поширеня ї ідей.

Телеґрами.

Відень 30 липня. В справі вістий о новім управильненю відносин в ґенеральнім штабі доносять з компетентної сторони, що правдою есть лиш то, що декотрі постанови о внутрішній службі в міністерстві війни будуть піддані ревізиї, через що однак дотеперішний круг діланя міністерства не буде нарушений. Всякі инші донесеня позістаючі в звязи з тою справою, суть лиш комбінациями.

Петербург 30 липня. Зараз по укінченю ревізиї інтендантури московскої буде визначена ревізия київскої і казаньскої інтендантури. Одержано вість о надужитях в петербурґскій інтендантурі і в наслідок того розведено слідство, поки що не урядове. „Свет“ доносить о викритю по важних надужить в інтендантурах варшавскій, іркутскій, казаньскій, вильненьскій і туркестаньскій.

Мадрид 30 липня. Урядово доносять, що вісти з Барцельони звучать вдоволяючо. Кавалерия при помочи артилериї виперла ворохобників на передмістя. Ворохобники потерпіли великі страти. Часть з них піддала ся і зложила оружє. Тепер старають ся власти ще о успокоєне сусідних місцевостий.

Меліля 30 липня. Урядове оповіщене з дня 28. с. м доносить: З причини численних страт підчас борби дня 27. с. м. Маври покинули свої позициї, займані на правім крилї войск іспаньских і уступили ся на другу сторону в гори Ґуруґу. Корабель „Нуманция“ поплив до острова Альгуцемас, котрому грозить небезпечність. Відділ марокканьского войска, котре веде борбу коло Мелілї одержав поміч в силї 5.000 людий. Вчера відбув ся в торжественний спосіб похорон ґенерала Пінтоса і инших офіцирів та воякі.

Надіслане.

ЧВ. 81.562/09.

Оголошенє конкурсу.

Виділ краєвий Королївства Галичини і Володимириї з Великим Князівством Краківским розписує отсим конкурс на **пять стипендиїв з фонду краєвого по 1.000 К річно** для учеників Академії рільничої в Дублянах.

О сї стипендия старати ся можуть укінчені ученики шкіл середних, котрі по укінченю студиїв аґрономічних в Дублянах загадують вибрати завід учителів рільництва для селян, або працювати в орґанізациях заводових рільничих в краю.

Подания попертї: а) метрикою хрещеня, б) сьвідоцтвом зложеного іспиту зрілости в ґімназиї або в школї реальній, в) точним сьвідоцтвом убожества — вносити належить **найпізнійше до 25 серпня с. р.** до Виділу краєвого на руки Дирекциї Академії рільничої в Дублянах. До подання належить ще долучити писану заяву, котрою обовязує ся кандидат, що по укінченю наук в Академії рільничій в Дублянах обовязує ся працювати на візване Виділу краєвого яко учитель рільництва для селян, або також в орґанізациях заводових рільничих в краю.

У Львові, дня 23 липня 1909.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: 2^{30}, 5^{50}, 7·25, 8^{55}, 9·50, 1·10*), 1·30, 5·45, 8^{40}, 9^{50}.
*) З Тарнова.

З Підволочиск: 7·20, 12·00, 2^{15}, 5·40, 10^{30}.

З Черновець: 12^{20}, 5^{45}*), 8·05, 10·20*, 2^{05}, 5·58, 6^{40}, 9^{30}.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.

Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11^{00}.

З Самбора: 8, 9·57, 2, 9^{00}.

З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.

З Яворова: 8·05, 5.

З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, 2, 5·15, 10^{12}.

З Вовкова: 8·07*), 1·19, 3·26*), 9^{39}.
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Вовкова: 7·27*), 1·01, 3·07*), 8^{21}.
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ 8·15, 8^{20}.
„ $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$ 3·27, 9^{35}.
„ $^{1}/_{7}$ до $^{30}/_{9}$ 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ 3·27, 9^{35}.

З Янова:
що дня: від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ 1·15, 9^{25},
в неділї і р. к. сьвята: від $^{2}/_{5}$ до $^{12}/_{9}$ 10^{10}

Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10^{15}.

З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 11^{45}

З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: 12^{45}, 3^{50}, 8^{25}, 8·40, 2^{45}, 3·30*), 6^{12}, 7, 7·35, 11^{15}.
*) до Ряшева.

До Підволочиск: 6·20, 10·40, 2·16, 8^{00}, 11^{10}.

До Черновець: 2^{50}, 6·10, 9·10, 9·35, 2·23, 2·50*), 6^{00}*), 10^{38}.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.

До Стрия: 7·30, 1·45, 6^{55}, 11^{25}.

До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10^{45}.

До Сокаля: 6·14, 11·05, 7^{10}, 11^{35}*)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6^{30}.

До Вовкова: 6·45, 2·35.

З „Підзамча“.

До Підволочиск: 6·35, 11, 2·31, 8^{29}, 11^{32}.

До Вовкова: 5^{44}*), 7·13, 1·30*), 2·52.
*) лиш до Винник.

З „Львів-Личаків“.

До Вовкова: 6·03*), 7·32, 1·49*), 3·14.
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, 8^{34}.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8^{34}.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—

До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35.
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·37.

До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5. до 12/9 10·35.

До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 12/9 2·15.

До Винник що дня 5^{30}.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).